

вамъ причини-те на мои-те злощастія? Тѣ оному токмо са познати, кой-то има въ руцѣ-те си судба-та челоуѣческа. Не е упростено на намъ да разумѣваме тайнства-та на Все-вышня-та негова мудрость. Да, никогда не ся сомнѣвамъ че премудрый Богъ мя наказува такимъ образомъ, защото онъ иска или да мя мучи за грѣхове-те мои, или за да ми даде едно добро средство за да получа по голѣмо едно вознагражденіе.

Кон. Дщеря . . . Увы! помогни ми; прискорбіе-то мя повалява, не имамъ сила на нозѣ-те си да стоя, ненмамъ издыханіе за да утѣша малко болна-та съ.

Шаме. Е, любезный мой отче, не ся печали, невинна самъ, и невинность-та никогда отъ Бога не ся заборава.

Кон. Да, истина е; но челоуѣчество-то страдае. Научень самъ да претерпявамъ несчастія-та на животъ-атъ, но не и помраченіе-то на моя-та честь.

Шаме. Ще ся изобличи клевета-та и истина-та ще ся узнае.

Кон. Така, но кой може да претерпи една срамота?